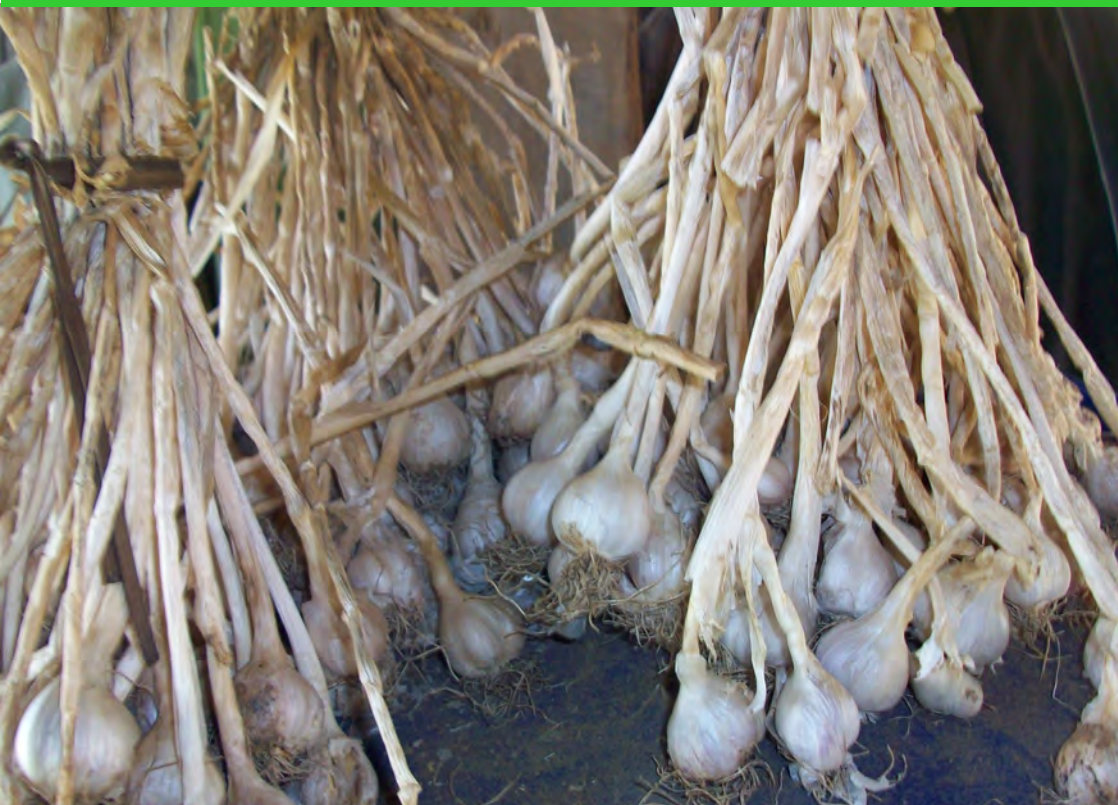

ເພື່ອຮັບປະກັນທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພຊະນາການໃຫ້ແກ່ຊາວ
ກະສິກອນໃນເຂດບ້ານເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການກະສິກຳເພື່ອໂພຊະນາການ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ປື້ມຄຸ້ມສິ່ງເສີມເຕັກນິກ

ການປູກຜັກກະທຽມ

ບ້ານໂພນໄຊ ເມືອງໄຊເສດຖາ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ສ ປປ ລາວ.
Phonexay village, Saysettha district, Vientiane Capital,
Lao PDR.

ໂທ: +856 20 416 556

Fax: +856 20 416 556

E-mail : ssfsn.project@gmail.com

ເວັບໄຊ້: www.afn.gov.la

ໂຄງການກະສິກຳ ເພື່ອໂພຊະນາການ

ມັງກອນ, 2019

ເອກະສານອ້າງອີງ

ກົມສິ່ງເສີມກະສິກໍາ.ປີ2008. ຜັກປອດສານພິດ.

ພະນັກງານຫາດດອກແກ້ວ. 1998. ຄູ່ມືການປູກຜັກ. ສູນຄົ້ນຄວ້າພືດຜັກ
ແລະໄມ້ໃຫ້ໜາກ ຫາດ ດອກແກ້ວ, ກະຊວງກະສິກໍາແລະປ່າໄມ້.

chaibadan.lopburi.doae.go.th/word/27z.pdf

eto.ku.ac.th/neweto/e-book/plant/herb_gar/galic.pdf

7. ປະເມີນຕົ້ນທຶນ ແລະ ລາຍຮັບ

ຂໍ້ແນະນຳ

ຕາຕະລາງທີ : ການປະເມີນຕົ້ນທຶນ ແລະ ລາຍຮັບການປູກຜັກຜະທຽບ

ເນອທ		400 ຕາແມັດ						
		ການປູກຜັກທວໄປ				ການປູກກະທຽມ		
		ຫວ ໜວຍ	ຈຳນວນ	ລາຄາ ກບ	ມູນຄ່າ ກບ	ຈຳ ນວນ	ລາຄາ ກບ	ມູນຄ່າ ກບ
ຜນ ຜະລິດ	ຜນ ຜະລິດ	Kg	150	3,000	450,000	375	15,000	5,625,000
ຕົ້ນທຶນ								
ແນວພັນກະທຽມ		Kg				25	20,000	500,000
ແນວພັນຜັກກາດ, ຜັກຫອມຕາງໆ		ຊອງ	10	5,000	50,000			
ຝນຄອກ		Kg	300	500	150,000	800	500	400,000
ແກບ		ຢາ	5	8,000	40,000	5	8,000	40,000
ຝນເຄມ 15:15:15		Kg	5	6,000	30,000	8	6,000	48,000
ຝນເຄມ 46:00:00		Kg	5	5,000	25,000	5	5,000	25,000
ຄາໄຟຟາ		ເດອນ				0	3	15,000
ໂດດດູດນໍ້າ(ນໍ້າໃຊ້ 2 ປ) 800,000)		ໜວຍ	1	400,000	400,000	1	400,000	400,000
ບວ ຫ ຜັກບວ		ອັນ	1	25,000	25,000	1	25,000	25,000
ຄ່າຈາງແຮງງານ								
ກຽມດນ		ໄລ	0.25	350,000	87,500	0.3	350,000	87,500
ການປູກ		ແຮງງານ	0.5	50,000	25,000	0.5	50,000	25,000
ການໃຫນ້າ		ແຮງງານ	3	50,000	150,000	3	50,000	150,000
ໃສ່ຝນ		ແຮງງານ	1	50,000	50,000	1	50,000	50,000
ເສຍຫຍາ		ແຮງງານ	1	50,000	50,000	1	50,000	50,000
ເກັບກຽວ		ແຮງງານ	1	50,000	50,000	1	50,000	50,000
ລວມຕົ້ນທຶນ					1,132,500			1,895,500
ຜນກຳໄລ(ລາຍຮັບ- ລາຍຈ່າຍ)					-682,500			3,729,500

ປຶ້ມຄຸ້ມນີ້ແມ່ນເຈດຕະນາເຮັດໃຫ້ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືງ່າຍຂຶ້ນໃນການຈັດຕັ້ງ
ປະຕິບັດ ແລະ ນຳສະເໜີຈຸດປະສົງຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນຂອງການນຳໃຊ້ປຶ້ມຄຸ້ມ ກ່ຽວ
ກັບການປັບຕົວທາງດ້ານເຕັກນິກ ການປູກຜັກຜະທຽບ ຢູ່ໃນບ້ານເປົ້າໝາຍ
ໂຄງການ ກະສິກຳເພື່ອ ໄພຊະນາການ ເຂດພາກເໜືອຂອງປະເທດລາວ.

ປຶ້ມຄຸ້ມດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງໃຫ້ແທດເໝາະໃນ
ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງ ໂຄງການ ກະສິກຳເພື່ອ ໄພຊະນາການ ໂດຍມີການ
ຮ່ວມມືກັບນັກວິຊາການສະເພາະດ້ານ ແລະ ພະນັກງານປະສານຂອງໂຄງການ
NAFRI/DAEC ເພື່ອພັດທະນາມາເປັນເຄື່ອງມືໃຫ້ແກ່ພະນັກງານຂັ້ນແຂວງ,
ເມືອງ ສາມາດຖ່າຍທອດໄປເຖິງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນໃນພື້ນ
ທີ່ເປົ້າໝາຍໂຄງການ.

ຂຽນ ແລະ ຮຽບຮຽງໂດຍ:

ແສງດາລາ ມຸນນະລາດ

ອອກແບບ ແລະ ຈັດໜ້າໂດຍ:

ອຸໄລທຳ ລາຊະສີມມາ ແລະ ອານິງ ວິໄລວັນ

ຜູ້ກວດແກ້:

ປອ ບຸນເນື້ອງ ດວງບຸບຜາ ແລະ ອິນສອນ ໄຊສິມບັດ

ສາລະບານ

ຂໍ້ແນະນຳ	໓
ສາລະບານ	4
ຄຳນຳ	5
1. ຄຸນລັກສະນະທົ່ວໄປຂອງຜັກກະທຽມ	6
2. ປະໂຫຍດທາງດ້ານໂພຊະນາການ	8
3. ຂັ້ນຕອນການປູກຜັກກະທຽມ	8
4. ເຮັດສະໝຸນໄຟໄລ່ແມງໄມ້ ແລະ ການປ້ອງກັນແບບຊີວະພາບ (ສະໝຸນໄຟ) ສະເພາະແມງໄມ້	15
5. ເງື່ອນໄຂໃນການປູກຜັກກະທຽບ	20
6. ປັດໃຈໃນການຜະລິດ ແລະ ການຈຳໜ່າຍຜົນຜະລິດ	20
7. ປະເມີນຕົ້ນທຶນ ແລະ ລາຍຮັບ	22
ເອກະສານອ້າງອີງ	23

ແນວຜັນກະທຽມ ແຂວງຊຽງຂວາງ

6.2 ການຕະຫຼາດ

ຜັກທຽມສາມາດຂາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ ຖ້າປູກເປັນສິນຄ້າສາມາດຂາຍໃນຕະຫຼາດຂອງຕົວເມືອງ ຫຼື ມີພໍ່ຄ້າຄົນກາງ ແລະ ອື່ນໆ ໄດ້ເພາະມີຜົນຜະລິດຫຼາຍ.

ຕະຫຼາດທ້ອງຖິ່ນ

5. ເງື່ອນໄຂໃນປຸກຜັກກະທຽບ

5.1 ດິນ:

ບ່ອນທີ່ປຸກຜັກຄວນເປັນດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ, ເປັນດິນທີ່ສາມາດລະບາຍນ້ຳໄດ້ດີ, ໃນກໍລະນີ ທີ່ພື້ນທີ່ບໍ່ອຸດົມສົມບູນດີ ຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ເຕັກນິກການປັບປຸງດິນໄປພ້ອມກັບການຜະລິດ ເຊັ່ນ: ການປຸກພືດປັບປຸງດິນ, ການນຳໃຊ້ຜຸ່ນປົ່ມ

5.2 ນ້ຳ:

ບ່ອນປຸກຜັກ ຄວນໃກ້ແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ສາມາດຕອບສະໜອງນ້ຳໄດ້ສະດວກເຊັ່ນ: ໃກ້ແມ່ນ້ຳ, ຫ້ວຍ, ໜອງ ເພາະວ່ານ້ຳເປັນປັດໃຈສຳຄັນໃນການປຸກຜັກ.

5.3 ການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ:

ບ່ອນທີ່ມີເສັ້ນທາງການຂົນສົ່ງ ສະດວກສະບາຍ ຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍຂອງຜົນຜະລິດ.

6. ບັດໃຈໃນການຜະລິດ ແລະ ການຈຳໜ່າຍຜົນຜະລິດ

6.1 ບັດໃຈໃນການຜະລິດ

ແນວຜັນ:

ແນວຜັນທີ່ໃຊ້ແມ່ນແນວຜັນພື້ນບ້ານຂອງແຂວງຊຽງຂວາງຊຶ່ງເປັນແນວຜັນທີ່ຫາໄດ້ໃນທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ແນວຜັນໃນທ້ອງຖິ່ນ.

ອຸປະກອນ:

ຜຸ່ນຄອກ (ຂີ້ງວ, ຂີ້ຄວາຍ ຫຼື ຂີ້ໄກ) ທີ່ມີໃນພື້ນທີ່ ແລະ ຜຸ່ນເຄມີທີ່ມີຂາຍໃນຕະຫຼາດ ຫຼື ຮ້ານຄ້າ. ສາຍຢາງ, ສາຍນ້ຳ, ຫົວສະບັ້ງເກີ ຫຼື ຝັກບົວ ມີຂາຍຕາມທ້ອງຕະຫຼາດ.

ຄຳນຳ

ການກະສິກຳເພື່ອໂຜຊະນາການ ແມ່ນການຜະລິດເພື່ອຕອບສະໜອງແຫຼ່ງພະລັງງານ, ໂປຣຕິນ, ໄຂມັນ ແລະ ຄາໂບຮາຍເດດ ຊຶ່ງເປັນທາດອາຫານທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາມີການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງດ້ານຮ່າງກາຍຢ່າງສົມບູນ ຍ້ອນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງອາຫານຍັງມີຈຳກັດບໍ່ວ່າຈະເປັນຊີ້ນ, ປາ, ພືດຜັກ ແລະ ໝາກໄມ້ ທີ່ນຳມາບໍ່ໂພກຍັງອີງຕາມທຳມະຊາດອີ່ງໃສ່ລະດູການໃນການຜະລິດເຮັດໃຫ້ການຕອບສະໜອງທາງດ້ານອາຫານແມ່ນບໍ່ພຽງພໍຕາມຫຼັກໂຜຊະນາການ.

ພືດຜັກເປັນແຫຼ່ງທາດອາຫານທີ່ຊາວກະສິກອນ ເອົາມາບໍລິໂພກເປັນປະຈຳວັນ, ການຫາພືດໃນແຫຼ່ງຕາມທຳມະຊາດໃນປະຈຸບັນແມ່ນຫາໄດ້ນ້ອຍ. ການປຸກພືດຜັກ ແມ່ນທາງເລືອກໜຶ່ງທີ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ຮັບຜົນດີ ແລະ ມີການປຸກພືດຜັກກັນຢ່າງແຜ່ຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະການປຸກຜັກກະທຽມບໍ່ພຽງແຕ່ໄວ້ເພື່ອບໍລິໂພກ ແລະ ຍັງສາມາດຂາຍເປັນສິນຄ້າໄດ້ນຳອີກ.

ປຶ້ມຄູ່ມືສະບັບນີ້ຜູ້ຂຽນ ໄດ້ສັງລວມ ແລະ ຄັດຈັອນເອົາເຕັກນິກຈາກການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງຂອງສູນຄົ້ນຄວ້າພືດຜັກ ແລະ ໄມ້ໃຫ້ໝາກ, ບັນດາເອກະສານ, ຕຳລາຕ່າງໆ ແລະ ປະສົບການ ທີ່ມີຄວາມສຳເລັດ ແລະ ແທດ ເໝາະກັບສະພາບການຜະລິດຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດໃນປະຈຸບັນ. ບົດຮຽນເລົ່ານີ້ ຊາວກະສິກອນສາມາດເອົາໃຊ້ເຂົ້າໃນສະພາບພື້ນທີ່ຕົວຈິງ ແລະ ການປັບຕົວກັບສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດເພື່ອເຮັດໃຫ້ການດຳລົງຊີວິດດີຂຶ້ນ.ຜູ້ຂຽນຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງເຈົ້າຂອງເອກະສານຄູ່ມື ແລະ ຕຳລາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ເຜີຍແຜ່ສູ່ສັງຄົມ ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຂຽນໄດ້ຄົ້ນຄວ້າຮຽບຮຽງເປັນຄູ່ມືສະບັບນີ້.

1. ຄຸນລັກສະນະທົ່ວໄປຂອງຜັກກະທຽມ

ຜັກກະທຽມເປັນພືດລົ້ມລຸກປະກອບໄປດ້ວຍ ຮາກ (ຫົວ), ລຳຕົ້ນ ຫຼື ໃບ.ສາມາດຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ດີໃນຄວາມສູງຈາກລະດັບນ້ຳທະເລຕັ້ງແຕ່ 800 ແມັດ ຂຶ້ນໄປສາມາດປູກໄດ້ຕະຫຼອດປີດິນທີ່ເໝາະສົມແມ່ນດິນຊາຍແກມຕົມ ຫຼື ເປັນດິນທີ່ມີຊັ້ນໜ້າດິນປູກຝັງເລິກ ເປັນດິນທີ່ສາມາດລະບາຍນ້ຳໄດ້ດີ, ຄວາມເປັນກົດເປັນຕ່າງ (pH) ທີ່ເໝາະສົມຄວນຢູ່ລະຫວ່າງ 6.0 - 6.8 (ເປັນດິນທີ່ບໍ່ສົ້ມ ແລະ ບໍ່ເຄັມ) ແລະ ອຸຫະພູມທີ່ເໝາະສົມປະມານ 12 - 21 ອົງສາເຊອາກາດເຢັນຈະຊ່ວຍໃນການຈະເລີນເຕີບໄດ້ດີ.

ຜັກກະທຽມຍັງເປັນສ່ວນປະກອບໃນອາຫານໄດ້ຫຼາຍຊະນິດເຊັ່ນ: ອາຫານປະເພດ ແກງ, ຈີນ, ແຈວ ແລະ ອື່ນໆ ນອກຈາກເປັນສ່ວນປະກອບໃນການປຸງແຕ່ງອາຫານແລ້ວຍັງສາມາດແປຮູບໄດ້ ເຊັ່ນການເຮັດກະທຽມດອງ. ກະທຽມປະກອບດ້ວຍພະລັງງານ, ຄາໂບຮາຍເດດ, ນ້ຳຕານ, ເສັ້ນໃຍອາຫານ, ໄຂມັນ, ໂປຣຕີນ (ທາດຊີ້ນ), ວິຕາມິນບີ, ວິຕາມິນຊີ ແລະ ແຄ໊ຊຽມ ເຊິ່ງທາດອາຫານເລົ່ານີ້ຊ່ວຍໃນການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ສຸກຂະພາບເຂັ້ມແຂງ, ຊ່ວຍປ້ອງກັນການເກີດພະຍາດມະເຮັງ, ຊ່ວຍໃນການສ້າງຜູມຕ້ານໃຫ້ແກ່ຮ່າງກາຍ ແລະ ສາມາດຊ່ວຍໃນການຮັກສາພະຍາດຄວາມດັນ ແລະ ສາມາດສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນໄດ້ນຳອີກ.

• ການເກັບຮັກສາ

ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ເປີດທຸກ 7 ວັນເພາະຈະເຮັດໃຫ້ເກີດແກ່ດ

ການໜັກສະໝູນໄມ

4.2 ການນຳໃຊ້

ເອົານຳຢາສະໝູນໄມ 3 - 5 ບ່ວງ ປະສົມກັບນ້ຳ 20 ລິດ, ສີດທຸກໆ 7 ວັນ ຫຼື ຝົບການທຳລາຍຂອງແມງໄມ້.

ການສີດສະໝູນໄມປ້ອງແມງໄມ້

ວິທີການເຮັດນໍ້າໝັກຊີວະພາບ ພືດ ຫຼື ສັດ

ສ່ວນປະກອບ

- ເສດພືດ ຫຼື ສັດ 3 ກິໂລກລາມ
- ນໍ້າຕານ 1 ກິໂລກລາມ

ການໝັກນໍ້າຊີວະພາບ ພືດ ຫຼື ສັດ: ນໍາເອົາເສດພືດ ຫຼື ສັດມາຝັກ ຫຼື ທັບ ແລ້ວໃສ່ຖັງ ຫຼັງຈາກນັ້ນເອົານໍ້າຕານ 1 ກິໂລກລາມມາລະນໍ້າ 1 ລິດ ແລ້ວປະສົກັບ ເສດພືດ ຫຼື ສັດ ແລ້ວໝັກໄວ້ໃນຖັງ 7 ວັນ.

ການຝັກວັດຖຸດິບ

ລັກສະນະຂອງຕົ້ນກະທຽມ

ຜະລິດຕະພັນກະທຽມດອງ

2. ປະໂຫຍດທາງດ້ານໄພຊະນາການ

ໃນຜັກກະທຽມສິດ 100 ກຼາມ ຈະປະກອບດ້ວຍ: ຜະລັງງານ 143.0 ກິໂລແຄໂລລີ, ໂປຣຕິນ 5.6 ກຼາມ, ໄຂມັນ 0.1 ກຼາມ, ຄາໂບໄຮເດຼດ 30.0 ກຼາມ, ເສັ້ນໄຍ 0.9 ກຼາມ, ແຄຊຽມ 5 ມິລິນກຼາມ, ຝົດສະຝູ 140 ມິລິນກຼາມ, ໂຊດຽມ 19 ມິລິກຼາມ, ໂປຣແຕຊຽມ 529 ມິກຼາມ, ວິຕາມິນ ບີ1 0.17 ມິລິກຼາມ, ວິຕາມິນ ບີ2 0.02 ມິລິກຼາມ, ໄຊຍານິນ 4.0 ມິລິນກຼາມ, ວິຕາມິນຊີ 15 ມິລິນກຼາມ.

3. ຂັ້ນຕອນການປູກຜັກກະທຽມ

ໂດຍທົ່ວໄປຜັກທຽມຄວນປູກໃນຊ່ວງລະດູໜາວປະມານເດືອນຕຸລາເກັບຜົນຜະລິດປະມານເດືອນມີນາ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເວລາເກັບກ່ຽວ ບໍ່ໃຫ້ຫົວກະທຽມມີຄວາມ ຊຸ່ມ (ປຽກຝົນ).

3.1 ເງື່ອນໄຂຂອງຊາວກະສິກອນ

ມີຄວາມສົນໃຈ, ມັກໃນອາຊີບກະສິກໍາ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ໃນການບົວລະບັດຮັກສາ; ມີພື້ນທີ່ທີ່ເໝາະສົມ, ຮາບຜຽງ ຫຼື ຄ່ອຍຊັນເລັກ ໜ້ອຍ, ດິນມີຄວາມຊຸ່ມສູງ ແລະ ສາມາດລະບາຍນໍ້າໄດ້ສະດວກ ແລະ ໃກ້ກັບແຫຼ່ງນໍ້າ; ມີແຮງງານທີ່ສາມາດເຮັດການກະສິກໍາໄດ້ສອງຄົນຂຶ້ນ ໄປ; ຊາວກະສິກອນທີ່ເຄີຍປູກຜັກຕ່າງໆເຮັດມາກ່ອນຢັ້ງເປັນການດີ.

3.2 ແນວຜັນ

ແນວຜັນທີ່ໃຊ້ແມ່ນແບ່ງໄປຕາມອາຍຸຂອງການເກັບກ່ຽວ ເຊັ່ນ: ແນວຜັນດໍມິລັກສະນະໃບແຫຼມ ລໍາຕົ້ນແຂງອາຍຸລະຫວ່າງ 75 - 90 ວັນ ເປັນຜັນຜັນ

ຂົມກະເດົາ

ເຄືອເຂົ້າຮໍ

ຫົວສີໄຄເຄື່ອງ

ສວນປະກອບມ:

- ຢາສູບ (ໃຊ້ໄດ້ທຸກສ່ວນ) 0,5 ກິໂລກຼາມ
- ຂ່າ 1 ກິໂລກຼາມ
- ຂົມກະເດົາ (ໃບ, ກ້ານ ແລະ ໝາກ) 0,5 ກິໂລກຼາມ
- ສີໄຄເຄື່ອງ 1 ກິໂລກຼາມ
- ນໍ້າຕານຊາຍ 1 ກິໂລກຼາມ
- ນໍ້າໝັກຊີວະພາບຈາກພືດ ຫຼື ສັດ 1 ລິດ ຫຼື ນໍ້າບີອີ (BE ມາຈາກ Bio-Extract)
- ນໍ້າ 10 ລິດ

ຮູບຢາສູບ

ບ້ານ ຂອງແຂວງຊຽງຂວາງ. ແນວພັນກາງມີລັກສະນະໃບນ້ອຍ ແລະ ຍາວ ລຳຕົ້ນໃຫຍ່ ແລະ ແຂງ ອາຍຸລະຫວ່າງ 100 – 120 ວັນ ແລະ ແນວພັນປີມີລັກສະນະໃບກວ້າງ ແລະ ຍາວ ລຳຕົ້ນນ້ອຍໃບ ແລະ ຫົວໃຫຍ່ ອາຍຸ ການເກັບກ່ຽວປະມານ 150 ວັນ ຂຶ້ນໄປ.

3.3. ການກຽມແນວພັນ

ເລີ້ມຈາກການແກະຫົວກະທຽມອອກຈາກກັນ ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ກົບ (ງື່ມ) ແມ່ນເອົາສະເພາະທີ່ມີງື່ມໃຫຍ່ ເພາະການຈະເລີ່ມເຕີບໂຕໄດ້ໄວ ກ່ອນທີ່ເປັນງື່ມນ້ອຍ (ເປັນງື່ມທີ່ບໍ່ສົມບູນ ຫຼື ນ້ອຍກ່ອນໝູ່ຄວນຄັດອອກ).

ແນວພັນຂອງກະທຽມ

3.4 ການກຽມດິນ

ຄວນໄຕຖ ຫຼື ຊຸດເລິກປະມານ 20 - 25 ຊັງຕີແມັດ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຕາກແດດໄວ້ 5 - 7 ວັນ ເພື່ອການກຳຈັດພະຍາດ, ແມງໄມ້ ແລະ ວັດສະພຶດ ເມື່ອຕາກແດດໄວ້ 7 ວັນ ແລ້ວໃຊ້ຜຸ່ນຄອກ (ຂີ້ງວ, ຂີ້ຄວາຍ, ຂີ້ໄກ່ ຫຼື ຂີ້ສັດ) ໃນອັດຕາ 3 ໂຕນຕໍ່ໄລ່ (2ກິໂລກາມ/ຕາແມັດ) ປະສົມກັບຜຸ່ນເຄມີສູດ 15:15:15 ໃນອັດຕາ 20 ກິໂລກາມຕໍ່ໄລ່. ຫຼັງຈາກນັ້ນຄາດປົກໃຫ້ລະອຽດ ຫຼັງຈາກນັ້ນຄວນຍົກໜານສູງປະມານ 20-25 ຊັງຕີແມັດ (ຖ້າເປັນພື້ນທີ່ຕໍ່າ ຄວນຍົກໜານສູງ 30 - 40 ຊັງຕີແມັດ ແລະ ເຮັດໜານຕາມທິດທາງນ້ຳໄຫລ) ຄວາມກວ້າງຂອງໜານ 150 - 200 ຊັງຕີແມັດ ໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງໜານ 35 - 45 ຊັງຕີແມັດ ເພື່ອສະດວກໃນການບົວລະບັດຮັກສາ.

ການກຽມພື້ນທີ່

3.9 ພະຍາດທີ່ສຳຄັນຂອງກະທຽມ

3.1 ພະຍາດ

ພະຍາດໃບເນົາຫຼືພະຍາດແອນແທກໂນດຖ້າມີການລະບາດຈະເຮັດໃຫ້ໃບ ຍຸບລົງໄປຫາຫົວກະທຽມ. ການປ້ອງກັນ ແລະ ກຳຈັດພະຍາດ: ໃຫ້ເກັບເອົາຫົວ ກະທຽມທີ່ເປັນພະຍາດໄປທຳລາຍຈູດໄຟຖິ້ມແລ້ວລ້າງມືສະອາດກ່ອນຈະໄປຈັບ ຕົ້ນຜັກກະທຽມຕົ້ນອື່ນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການລະບາດໄປຫາຕົ້ນອື່ນ. ຫຼັງຈາກເກັບຜົນ ຜະລິດກ່ອນຈະກຽມດິນລົງປູກຜິດໃໝ່ ໃສ່ປູນຂາວໃນອັດຕາ 25-50 ກິໂລ ກາມຕໍ່ໄລ່.

ພະຍາດໃບຈູດ

4. ເຮັດສະໝຸນໄຟໄລ່ແມງໄມ້ ແລະ ການປ້ອງກັນແບບຊີວະພາບ (ສະໝຸນໄຟ) ສະເພາະແມງໄມ້

4.1 ວິທີເຮັດສະໝຸນໄຟຂັບໄລ່ແມງໄມ້

3.8 ການເກັບຮັກສາຫົວກະທຽມ

ກະທຽມຄວນເກັບໄວ້ໃນອຸທະພູມລະຫວ່າງ 25-30 ອົງສາ ມີຄວາມຊຸມອາກາດປານກາງ, ອາກາດຖ່າຍເທດີ ແລະ ບໍ່ຖືກແສງແດດບໍ່ຄວນເກັບໄວ້ໃນຕູ້ເຢັນເພາະຈະເຮັດໃຫ້ກະທຽມອອກໝໍ້ ແລະ ບໍ່ຄວນເກັບໄວ້ໃນຖົງຢາງພາດສະຕິກເພາະຈະເຮັດໃຫ້ຫົວກະທຽມເນົາ.

ການເກັບຮັກສາ

3.5 ການປູກ

ການປູກກະທຽມໂດຍໃຊ້ກີບ (ງື່ມ) ຫົວກະທຽມທີ່ເລືອກໄດ້ແລ້ວນຳໄປແຊ່ນ້ຳກ່ອນປູກ 1 ຄົນ ກ່ອນຈະນຳໄປປູກ, ໃນການປູກແມ່ນປັກກີບກະທຽມລົງດິນເລິກ 2-3 ຊັງຕີແມັດ ໂດຍໃຊ້ໄລຍະຫ່າງແຖວລະຫວ່າງແຖວ 15x15 ຫຼື 20x20 ຊັງຕີແມັດ. ແນວຜັນແມ່ນ 100 ກິໂລກຼາມຕໍ່ໄລ່ ຫຼັງຈາກນັ້ນຄວນປົກຄຸມດ້ວຍເຟືອງ ຫຼື ແກບເພື່ອຮັກສາຄວາມຊຸ່ມ ແລະ ປ້ອງກັນແສງແດດແລ້ວຫົດນ້ຳໃຫ້ປຽກຊຸ່ມ.

ຜັກກະທຽມໃນໜານ

3.6 ການກະບົວລະບັດຮັກສາ

3.6.1 ການໃຫ້ນໍ້າ

ໃນໄລຍະຂອງການປູກ 30 ວັນແມ່ນໃຫ້ນໍ້າຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ 1 ຄັ້ງຕໍ່ວັນ ເມື່ອປູກໄດ້ອາຍຸ 45 ວັນຂຶ້ນໄປໃຫ້ຫຼຸດການໃຫ້ນໍ້າລົງເຫຼືອ 2 - 3 ວັນຕໍ່ຄັ້ງ ເມື່ອກະທຽມມີອາຍຸ 70 ວັນແລ້ວ ຄວນຢຸດການໃຫ້ນໍ້າເພາະໃກ້ຮອດອາຍຸການເກັບກ່ຽວ ແລະ ເພື່ອຫຼຸດຄວາມຊຸ່ມໃນດິນລົງ. ການໃຫ້ນໍ້າຄວນໃຫ້ແບບຝັກບົວ ຫຼື ບົວຫົດກໍ່ໄດ້.

3.6.2 ການໃສ່ຜຸນ ແລະ ກຳຈັດວັດສະພິດ

ການໃສ່ຜຸນຫຼັງຈາກນັ້ນເມື່ອຜັກກະທຽບມີ ອາຍຸໄດ້ 14 ວັນ ໃຫ້ໃສ່ຜຸນເຄມີສຸດ 46:00:00 ໃນອັດຕາ 20 ກິໂລກຼາມຕໍ່ໄລ່ຫຼືຜຸນຄອກໃນອັດຕາ 2 ກິໂລກຼາມຕໍ່ຕາແມັດ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງດ້ານໃບ ແລະ ລຳຕົ້ນ. ການກຳຈັດວັດສະພິດ (ຫຍ້າ) ແມ່ນຄວນກຳຈັດທຸກໆ 25 ວັນ ຫຼື ຝົບວ່າມີຫຍ້າເກີດຂຶ້ນຈົນກວ່າຜັກກະທຽມໄດ້ອາຍຸ 80 ວັນ

ສວນຜັກກະທຽມ

3.7 ການເກັບຜົນຜະລິດ

ເມື່ອປູກໄດ້ 125 ຫາ 130 ວັນ ກໍ່ສາມາດເກັບກູ້ໄດ້ ຫຼື ສັງເກດເຫັນຜັກກະທຽມເລັ່ມມີໃບແຫ້ງ ຫຼື ຫ່ຽວ ແມ່ນຈະເກັບໝົດຕົ້ນ ແລະ ຫົວຂຶ້ນຈາກໜ້າດິນແລ້ວປະໄວ້ປະມານ 2 – 3 ຊົ່ວໂມງເພື່ອໃຫ້ດິນທີ່ຕິດກັບຮາກ. ຖ້າຈະເກັບເປັນແນວຝັນໃນປີຕໍ່ໄປຄວນຕາກໃຫ້ແຫ້ງແລ້ວມັດຮ່ວມກັນເປັນຈຸກ ແລະ ແຂວນໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ມີອາກາດທາຍເຖ່ດີ ບໍ່ ຄວນເປັນບ່ອນທີ່ມີຄວາມຊຸ່ມຫຼາຍ ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ຫົວກະທຽມເກີດ ເຊື້ອລາ ຜົນຜະລິດຕໍ່ໄລ່ ແມ່ນ 1,000 ຫາ-1,500 ກິໂລກຼາມ. (ໃນການເກັບກະທຽມໃຫ້ໄວ້ໄດ້ດິນເມື່ອເວລາເກັບໃຫ້ຕັດສ່ວນຍອດ ແລ້ວປະໄວ້ 2 ຫາ 3 ວັນ ຖ້າຫາກບໍ່ມີການປິ່ງຍອດຕໍ່ແມ່ນຈະສາມາດເກັບໄວ້ໄດ້ດິນເພາະກະທຽມແກ່ເຕັມທີ).

ຜົນຜະລິດ